

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 1Csp/23/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8216204092
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivana Hanuščaková
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2017:8216204092.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov sudkyňou Mgr. Ivanou Hanuščakovou v právnej veci žalobkyne Y. Ž., A.. XX.X.XXXX, W. X. M. XX, proti žalovanému Consumer Finance Holding, a.s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 925 130, zast. Beňo & partners advokátska kancelária, s.r.o., Nám.sv. Egídia 93, 058 01 Poprad, IČO: 44 250 029, o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok s prísl., takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Žalovanému priznáva náhradu trov konania v celom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala určenia, že ust. VII Zmluvy o pôžičke č. XXXXXXXX zo dňa 23.7.2012, bod 8.1. VOP, bod 11.1. VOP, bod 11.2. VOP, bod 14.17. VOP, bod 14.19. VOP, bod 14.22. VOP, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy o pôžičke č. XXXXXXXX zo dňa 23.7.2012 sú neprijateľné a neplatné. Zároveň sa domáhala určenia, že úver zo zmluvy o pôžičke č. XXXXXXXX zo dňa 23.7.2012 je bezúročný a bez poplatkov. Žalobu odôvodnila tým, že so žalovaným uzatvorila dňa 23.7.2012 zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX, na základe ktorej čerpala spotrebiteľský úver vo výške 1.000,- eur. Poukázala na ust. § 52 ods. 3 OZ, § 52 ods. 4 OZ, § 39 OZ, § 53 ods. 1, 4 OZ, § 54 ods. 1, 2 OZ, § 3 ods. 1 OZ, § 37 ods. 1 OZ, § 53c OZ, § 2 písm. a), b), c), d) zák. č. 129/2010 Z.z., § 1 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. pričom má za to, že v tomto prípade sa jedná o úver spotrebiteľský a že zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky vo vyššie uvedených bodoch. Náklady spotrebiteľa na úver sú neprímerane vysoké, v rozpore s dobrými mravmi, vysoké sú náklady spojené s predčasným splatením úveru, vysoká sankcia za omeškanie s platením splátok, zároveň sa žiada sankcia dvojité - náhrada škody. Zmluva neobsahuje všetky obligatórne náležitosti Zmluvy žiadané podľa § 9 zák. č. 129/2010 Z.z. a ich absencia má za následok, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 cit. zák.. Zmluva a Zmluvné podmienky neboli individuálne dojednané, keďže zmluva a jej súčasť sa nachádzajú na vopred predtlačení formulároch vyhotovených žalovaným, ktorých obsah spotrebiteľ nemôže ovplyvniť. Čl. 8 je v rozpore s ust. § 588 OZ. Body VOP 14.17., 14.19., 14.22 predstavujú značnú nerovnováhu v právach spotrebiteľa v porovnaní s právami žalovaného. Tieto sú preto neplatné. Poukázala na inštitút dobrých mravov. Poukazuje tiež na rozhodnutie NS SR sp. zn. 1 M Cdo 1/2009, či NS ČR sp. zn. 3Cdo 1338/96, ohľadne naliehavého právneho záujmu na podaní žaloby.

2. Žalovaný sa k žalobe písomne vyjadril. Uviedol, že navrhuje žalobu zamietnuť a priznať mu náhradu trov konania, keďže s podanou žalobou nesúhlasí. Vo vzťahu k nákladom na úver uviedol, že sa jedná o anuitné splácanie úveru, teda najprv sa splácajú úroky a postupne istina. Celkové náklady sú 458,- eur, čo je 152,60 eur ročne, čo nepovažuje za neprímerane vysoké. Žalobkyňa nezohľadnila dĺžku splácania

úveru. Odplata za úver nie v rozpore s dobrými mravmi, ani s ust. § 53 ods. 6 OZ. Poukázal na ust. § 2 písm. i), g) zák. č. 129/2010 Z.z., § 19 ods. 1 cit. zák.. Odplatou za úver sa považujú celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom, ktorý sa udáva v údajoch o RPNM. Veriteľ nežiada žiadne iné náklady nad rámec úrokovej sadzby. S poukazom na ust. § 53 ods. 6 je nutné porovnať údaj RPNM s inými údajmi - poskytovanými produktmi na trhu v mieste a čase uzatvárania zmluvy, medzi inými nebankovými subjektmi. Žalovaný je navyše nebankovým subjektom, nie bankou. Nutné je posudzovať primeranosť odplaty zohľadniť aj nariadenie vlády SR č. 141/2014 Z.z., ktorým sa ustanovuje najvyššia prípustná výška odplaty ako dvojnásobok priemernej RPNM bánk pre jednotlivé typy spotrebiteľských úverov zverejnených podľa osobitného predpisu, čo v tomto prípade by bolo vo výške 16,59 %, teda prípustná výška odplaty by bola 33,18 %. Výška 29,83 % neprevyšovala prípustnú výšku odplaty a nemôže byť dojednaná v rozpore s dobrými mravmi. Vo vzťahu k primeranosti odplaty poukázal na rozhodnutie NS SR sp. zn. 1 M Cdo 1/2009, či Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 8Cob/60/2010, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 16Co/71/2011, Krajského súdu v Ostrave sp. zn. 16ICm 944/2010. Výška nákladov za predčasné splatenie úveru je dojednaná v súlade s ust. § 16 ods. 2 a 3 zák. č. 129/2010 Z.z.. K zmluvnej pokute uviedol, že táto je dojednaná v zmysle právnych predpisov, nevylučuje sa kumulácia zmluvnej pokuty ako inštitútu záväzkového práva a úroku z omeškania. Táto je stanovená v zmysle § 3a nar. vlády č. 87/1995 Z.z.. Zmluvná pokuta je dojednaná podľa § 545 ods. 2 OZ v spojení s § 519 OZ. V zmluve sa nenachádza povinnosť zaplatiť škodu, popri zmluvnej pokute, ktorá by ju pokryla. K VOP uviedol, že sú upravené také práva a povinnosti, ktoré sú vo vzťahu k akémukoľvek účastníkovi zmluvného vzťahu nemenné a nemusia byť z povahy veci dojednané individuálne. Zmluva môže byť navyše tvorená viacerými listami, na seba nadväzujúcimi. Je bežnou praxou, že VOP tvoria neoddeliteľnú prílohu zmlúv. K náležitosti zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z.z. dodal, že platný zákon nepožadoval samostatné rozpisovanie výšky, počtu a termínov splatnosti úrokov a istiny. Skutočnosť, že sa splátka používa na úhradu istiny a úroku vyplýva z čl. 6 VOP - podmienky splácania a ďalej je to špecifikované v splátkovom kalendári. Teda námietka žalobkyne je v tomto neopodstatnená. K ust. § 11 K ust. § 11 zák. č. 129/2010 Z.z. uviedol, že úver je bezúročný a bez poplatkov za splnenia podmienok uvedených v ust. ods. 1 písm. a) a b) kumulatívne. Zmluva má písomnú formu a obsahuje aj požadované údaje. Poukázal na inkorporačnú doložku v čl. V vyhlásení strán, že neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú Podmienky a VOP, že si ich strany prečítali a ich podpísali. Kým žalobkyňa vstúpila do zmluvného vzťahu mala možnosť si zmluvu a VOP prečítať a rozhodnúť sa, či vstúpi do záväzkového vzťahu so žalovaným. Musela vedieť o podmienkach poskytnutia úveru. Poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 13Co/111/2014. Zmluva obsahuje aj údaj o konečnej splatnosti, má písomnú formu. Zmluvné podmienky v bodoch 14.17, 14.19., 12.22. sú v súlade s ust. zák. č. 428/2002 Z.z. o ochrane osobných údajov, či zákonom č. 129/2010 Z.z. (skúmanie bonity klienta - §7).

3. Na pojednávanie nariadené na deň 28.11.2017 sa dostavili žalobkyňa a právny zástupca žalovaného.

4. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa so spisovým materiálom, tak ako to vyplýva zo zápisnice o pojednávaní (návrhom s prílohami , vyjadreniami strán sporu) a zistil tento skutkový stav veci :

5. Na pojednávaniach žalobkyňa udávala, že niečo spláca, ale nevie koľko už uhradila. Posiela peniaze každý mesiac. Žalobu nepísala, nevedela sa vyjadriť k naliehavému právnomu záujmu. Trvala na žalobe aj na uvedených dôvodoch.

6. Právny zástupca žalovaného na pojednávaniach udával, že žaloba na plnenie nie je podaná. S podanou žalobou v celom rozsahu nesúhlasia a považujú ju za nedôvodnú. Vo vzťahu k namietaným nedostatkom, sa pridrižoval písomných vyjadrení a má za to, že zmluva bola uzatvorená v súlade s platnou úpravou platnou a účinnou v čase uzavretia. Žalovaný má za to, že zmluva neobsahuje žiadne neprijateľné zmluvné podmienky a nie je možné ju vyhlásiť za bezúročnú a bez poplatkov. Vo vzťahu k petitu žaloby poukázal na § 137 c/ a d/ CSP. Žalobkyňa k písmenu c/ nemá naliehavý právny záujem na vyhlásení bezpoplatkovosti a bezúročnosti úveru a vyhlásení neprijateľnosti zmluvných podmienok. Vo vzťahu k písmenu d/, určenia neplatnosti ako právnej skutočnosti sa možno domáhať jedine, ak to vyplýva z osobitného predpisu, čo v danom prípade nevyplýva. Poukázal na skutočnosť, že žalobkyňa žalovanému doposiaľ neuhradila ani istinu úveru. Z uvedeného dôvodu navrhuje žalobu zamietnuť a uplatňuje si náhradu trov konania.

7. Žalovaný ako veriteľ uzatvoril so žalobkyňou dňa 20.7.2012 zmluvu o pôžičke č. XXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalobkyni pôžičku - úver v sume 1.000,- eur (finančné plnenie), ktorú sa zaviazala splatiť v 36. splátkach vo výške 40,50 eur mesačne. V zmluve sú uvedené tieto údaje: pôžička 1.000 eur, celkové náklady spotrebiteľa 458 eur, ročná úroková sadzba 29,83 %, priemerná hodnota RPNM 46,52 %, RPNM 29,83 %, konečná splatnosť 7/2015, bez poistenia. Zmluva bola uzavretá vážne, slobodne, po vzájomnom prerokovaní vôle, jej obsahu porozumeli, prečítali si ju s jej súčasťami a na dôkaz podpísali. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú ZP, vopred predtlačené, bez možnosti meniť či dopĺňať ich obsah. Prehlásenia klienta, že porozumel a prečítal si všetky súčasti zmluvy, vrátane súhlasu so zrážkami zo mzdy a pod.. Obsahom ZP sú aj podmienky poskytnutia pôžičky, práva a povinnosti strán, odklad splátok a pod., viditeľne predtlačené drobnejším písmom, vrátane bodov, ktorých neprijateľnosť namieta žalobkyňa.

8. Z prehľadu splátok a úhrad vyplýva, že žalobkyňa uhradila žalobcovi sumu 586,90 eur ku dňu 13.10.2017. Zostatok dlhu 807,54 eur.

9. Žalovaný podaním zo dňa 18.10.2017 uviedol, že Zmluva bola uzavretá v súlade s právnou úpravou platnou a účinnou v deň jej uzavretia. Neexistuje tu ani namietaný rozpor s dobrými mravmi, pričom ani jej jednotlivé ustanovenia zákona neodporujú, ani zákon neobchádzajú, nakoľko Zmluva ako celok obsahuje všetky podstatné obsahové náležitosti, tak ako to ukladá zákon a zároveň aj ostatné (vedľajšie) zmluvné dojednania, ktoré sú tiež uzatvorené v súlade s platnými právnymi predpismi, nevynímajúc skutočnosť, že Zmluva bola dojednaná slobodne, vážne, určite a zrozumiteľne, a preto žalovaný nevidí dôvod vyslovenia neplatnosti Zmluvy ako celku. Zmluva neobsahuje žiadne neprijateľné podmienky, a nie je možné ju vyhlásiť za bezúročnú a bez poplatkov. Poukazuje na skutočnosť, že z pôsobnosti ustanovenia § 137 písm. c) CSP nebolo doposiaľ vyňaté konanie o určenie platnosti spotrebiteľských zmlúv alebo ich častí. Žiaden žalobca nie je zbavený povinnosti preukázať v konaní o určenie práva alebo povinnosti existenciu naliehavého právneho záujmu na tomto určení. Rozhodnutie súdu o neplatnosti zmluvy či zmluvných podmienok, ktoré žalobcovi neprináša žiadnu pozitívnu zmenu s ohľadom na výšku jeho záväzku, by bolo rozhodnutím vydaným v rozpore s § 137 písm. c) CSP. Žalobca nemá naliehavý právny záujem na určení neplatnosti a ani na určení bezúročnosti a bezpoplatkovosti, prednosť má žaloba na plnenie. To, že naliehavý právny záujem nerozlišuje medzi žalobcom spotrebiteľom a iným žalobcom vyplýva z toho, že i spotrebiteľ si môže uplatniť svoje práva ako každý iný účastník v tom prípade, ak sa voči nemu bude druhá strana domáhať plnenia, na ktoré nemá právny nárok. Takýto záver vyplýva aj z rozhodnutí Najvyššieho súdu SR sp.zn. 8 Cdo 251/2015 zo 16.3.2016 aj Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 17Co/339/2015. Určovací návrh podľa § 137 písm. c) CSP má charakter preventívnej ochrany práv, keď musí existovať stav právnej neistoty, ktorý má práve určovací návrh odstrániť. Neexistuje právo žalobcu, ktoré by mohlo byť ohrozené v závislosti od rozhodnutia o určení bezúročnosti predmetnej pôžičky. Taktiež nemožno v danej veci označiť právne postavenie žalobcu ako neisté, pre ktoré by mohol byť v závislosti od rozhodnutia vo veci samej vystavený konkrétnej ujme. Pokiaľ sa týka otázky existencie naliehavého právneho záujmu žalovaný na potvrdenie svojich tvrdení poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Trenčíne, sp.zn. 6Co/41/2017, z ktorého cituje: „...Naliehavý právny záujem na požadovanom určení je základným procesným predpokladom každej tzv. určovacej žaloby, bez jeho existencie je vylúčené zaoberať sa takouto žalobou vecne. Súd v každom štádiu konania musí mať existenciu naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení preukázanú. Určovacie žaloby majú tak podľa právnej teórie ako aj záverov rozhodovacej praxe súdov aj judikatúry opodstatnenie tam, kde je ešte len stav ohrozenia práva a nie už jeho porušenia. Určovací návrh má charakter preventívnej ochrany práv, keď musí existovať stav právnej neistoty žalobcu, ktorý má práve určovací návrh (žaloba) odstrániť. Naliehavosť právneho záujmu na požadovanom určení, v danom prípade určení neplatnosti predmetnej zmluvy, musí spočívať v tom, že by sa ním vyriešili všetky sporné právne otázky medzi stranami a vytvoril by sa pevný právny základ pre budúce právne vzťahy. Naopak, nápravy stavu vzniknutého porušením práva sa možno domáhať pomocou žaloby na plnenie. Za nedovolenú - pri možnosti žaloby na plnenie - možno považovať určovaciu žalobu tam, kde by neslúžila potrebám praktického života, ale len zbytočnému rozmnožovaniu sporov. Vychádzajúc z uvedeného krajský súd sa stotožňuje so záverom okresného súdu, že určenie neplatnosti zmluvy o pôžičke by neodstránilo stav právnej neistoty, teda nezabránilo by veriteľovi (žalovanému) z tejto zmluvy domáhať sa vrátenia poskytnutého plnenia titulom bezdôvodného obohatenia. Vyriešiť otázku, či bolo plnené na existujúci alebo neexistujúci záväzok možno tiež len v konaní o návrhu na plnenie. Takýto záver je namieste i vo vzťahu k otázke či a komu žalobkyňa vlastne dlhuje, ktorú možno riešiť práve konaním na plnenie. Rozhodnutie o platnosti či neplatnosti

zmluvy o pôžičke v tomto konaní by nevytvorilo pevný právny základ pre vzťah strán a bolo by iba predpokladom ďalšej žaloby na prípadné vydanie bezdôvodného obohatenia jednou zo strán. Krajský súd záverom udáva, že neexistencia naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení vylučuje možnosť aplikácie ustanovení §53a Občianskeho zákonníka a §298 CSP, teda možnosť skúmania rozhodovania o neprijateľnosti zmluvných podmienok...“, Žalovaný zároveň poukazuje aj na skutočnosť, že v zmysle platnej právnej úpravy - § 137 písm. d) CSP - možno požadovať, aby sa rozhodlo o určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu. V súdnej veci z osobitného predpisu nevyplýva možnosť domáhať sa určenia že úver je bezúročný a bez poplatkov. Žalovaný teda poukazuje na absenciu naliehavého právneho záujmu, ktorý mal žalobca v prípade podania určovacej žaloby preukázať. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a zmenu právnej úpravy vo vzťahu k naliehavému právnemu záujmu, je petit žaloby nevykonateľný a žaloba ako taká je predčasná. Žalovaný zastáva názor (aj s poukazom na rozhodovaciu prax iných okresných súdov), že v prípade, ak má žalobca za to, že žalovaným poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov, mal zaplatiť len sumu istiny a v prípade, že by sa žalovaný v konaní o ním podanej žalobe o plnenie domáhal zaplataenia aj úrokov, súd by v tomto konaní o žalobe na plnenie posudzoval úver a zmluvu, na základe ktorej bol poskytnutý - teda či spĺňajú všetky zákonné požiadavky alebo pre ich absenciu je úver bezúročný a bez poplatkov. Žalovaný na potvrdenie svojich tvrdení poukazuje tiež na rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp.zn. 8 Cdo/251/2015 zo dňa 16.03.2016 v zmysle ktorého: „Vychádzajúc z uvedeného dovolací súd sa stotožňuje so záverom odvolacieho súdu, že určenie (vyslovenie) neplatnosti úverovej zmluvy (či už celkom alebo čiastočne) by neodstránilo stav právnej neistoty, t.j. nemohlo by zabrániť veriteľovi z tejto zmluvy domáhať sa vrátenia poskytnutého plnenia titulom bezdôvodného obohatenia, t.j. vrátenia toho, čo navrhovateľ podľa zmluvy dostal, resp. čo zaňho plnil niekomu inému (druhej veriteľke). Vyriešiť otázku, t.j. spor, či bolo plnené na existujúci alebo neexistujúci záväzok, možno len v (už prebiehajúcom) konaní o návrhu na plnenie. Takýto záver je namieste bez ohľadu na tvrdenia navrhovateľa o jeho neistote vo vzťahu k otázke či a komu dlhuje, ktorú možno riešiť práve v konaní o plnenie.“ Žalovaný taktiež poukazuje na to, že žalobca doposiaľ neuhradil ani istinu úveru, a preto nemôže tvrdiť, že má naliehavý právny záujem na určení výšky svojho dlhu, keďže výška istiny je zrejmá zo Zmluvy o pôžičke. Na základe vyššie uvedených skutočností žiada, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol a priznal mu nárok na náhradu trov konania.

10. Žalobkyňa podaním zo dňa 7.11.2017 uviedla, že zotráva na všetkých svojich tvrdeniach uvedených v žalobe. Má za to, že konajúci súd by mal podrobiť Zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX zo dňa 23.07.2012 (ďalej len „Zmluva“) súdnemu prieskumu za účelom zistenia, či spĺňa všetky zákonné náležitosti a či bola uzatvorená v súlade so platnými právnymi predpismi na ochranu spotrebiteľa. Žalobkyňa je toho názoru, že Zmluva v takomto súdnom prieskume neobstojí, nakoľko žalovaný nesplnil svoje povinnosti, nekonal s odbornou starostlivosťou, Zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky a naopak neobsahuje všetky zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom v čase uzatvorenia Zmluvy (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“) požadované náležitosti, čoho následkom je, že úver poskytnutý na základe tejto Zmluvy sa v zmysle ust. § 11 zákona č. 129/2010 Z.z. považuje ex lege za bezúročný a bez poplatkov. K námietke nedostatku naliehavého právneho záujmu žalobkyňa udáva, že podľa jej názoru v žalobe dostatočne odôvodnila, v čom vidí naliehavý právny záujem na určení neprijateľných podmienok ak aj na určení bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru, a to najmä v potrebe odstránenia právnej neistoty v právnom vzťahu medzi ňou a žalovaným. Jediný subjekt, ktorý je oprávnený deklarovať, že úver poskytnutý žalobkyňou žalovaným je bezúročný a bez poplatkov, je všeobecný súd, ktorý ako nezávislý a nestranný orgán umožňuje naplňať ústavné právo každého občana na súdnu a inú právnu ochranu zakotvené v čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky. Nemožno sa stotožniť s tvrdením žalovaného, že žalobkyňa má „čakať“ než žalovaný iniciuje konanie o plnenie a „trpieť“ neustále obťažovanie zo strany veriteľa a spoločností zaoberajúcich vymáhaním pohľadávok, ak sa domnieva, že úver, ktorý jej veriteľ poskytol je bezúročný a bez poplatkov. A to najmä v situácii, keď každá výzva obsahuje stále vyššiu a vyššiu dlžnú sumu, v ktorej je zahrnuté príslušenstvo, na ktorého úhradu nemá žalovaný nárok. Takýto stav je ukázkovým príkladom stavu právnej neistoty, v rámci ktorého spotrebiteľ nevie, či právo je alebo nie je na jeho strane. Ak by prestal hradiť poskytnutý úver z dôvodu, že sa domnieva, že úverová zmluva neobsahuje všetky obligatórne náležitosti, a táto domnienka sa ukáže ako mylná, nielen že bude musieť hradiť bežné úroky z úveru ale aj úroky z omeškania, zmluvné pokuty a trovy konania či právneho zastúpenia. Z tohto dôvodu má podľa tvrdenia žalobkyne nastúpiť súd, aby neistotu odstránil a zároveň určil veriteľovi mantinely, v rámci ktorých sa môže pri uplatňovaní si nároku voči dlžníkovi pohybovať. Ak súd určí, že úver je bezúročný a bez poplatkov, pre veriteľa to automaticky znamená obmedzenie jeho nároku voči dlžníkovi a pre dlžníka to znamená

istotu, že nezaplatí veriteľovi viac ako to, na čo má veriteľ nárok. Predíde sa tak budúcim sporom o vydanie bezdôvodného obohatenia. Veritelia totiž neuznávajú bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru do času, než túto skutočnosť bude deklarovat' súd. Ak súd rezignuje na poskytnutie ochrany spotrebiteľovi, tento sa dostáva do neriešiteľnej situácie, počas ktorej bezmocne čaká, než si veriteľ uplatní právo na plnenie na príslušnom súde a musí znášať veľké množstvo listov, správ a telefonátov, ktorých obsahom je vymoženie plnenia, na ktoré nemá veriteľ právo. Žalobkyňa zastáva názor, že dané určenie vyrieši vzťah medzi žalobkyňou a žalovaným aj do budúcnosti, nakoľko ak súd určí, že úver je bezúročný a bez poplatkov, žalobkyňa vie, že nad rámec požičanej istiny nemusí žalovanému viac zaplatiť a žalovaný vie, že v dôsledku bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru nemá od žalobkyne právo na ďalšie plnenie. Ak bude vyriešená táto základná otázka, vzťahy medzi účastníkmi sa dajú vyriešiť mimosúdne a predíde sa ďalším sporom o plnenie. Ak zákon o spotrebiteľských úveroch výslovne určuje, že následkom absencie obligatórnych náležitostí zmluvy o úvere je bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru, musí mať spotrebiteľ k dispozícii aj právny nástroj, aby sa takéhoto určenia mohol domáhať. S poukazom na vyššie uvedené má žalobkyňa za to, že je u nej dostatočne osvedčený naliehavý právny záujem na určení neprijateľných zmluvných podmienok ako aj na určení, že úver, ktorý jej žalovaný poskytol je bezúročný a bez poplatkov. S poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti žalobkyňa navrhuje, aby konajúci súd žalobe vyhovel.

11. Podľa § 137 CSP (Obsah žaloby) žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o

- a) splnení povinnosti,
- b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu,
- c) určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo
- d) určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

12. Predpokladom úspešnosti žaloby na určenie v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia (písm. c/) je práve naliehavý právny záujem, ktorý je zásadne daný tam, kde by bez tohto určenia bolo ohrozené právo žalobcu, alebo kde by bez tohto určenia sa stalo jeho právne postavenie neistým. Určovací žaloba má predovšetkým preventívnu povahu a môže prichádzať do úvahy iba tam, kde by vytvorila pevný právny základ pre právne vzťahy účastníkov sporu a predišla by prípadným ďalším žalobám na plnenie, alebo tam, kde žaloba na plnenie nerieši, ani nemôže riešiť celý obsah a dosah sporného právneho vzťahu alebo práva. Rozumie sa tým právny záujem žalobcu. Právny záujem žalobcu musí byť podľa požiadavky zákona kvalifikovaný, t.j. naliehavý. Žalobca musí nevyhnutne tvrdiť a dokázať skutočnosti, z ktorých vyplýva existencia naliehavého právneho záujmu na žiadanom určení, čo je jednou z podmienok na to, aby súd mohol v rozsudku žalobe meritórne vyhovieť. Nepreukázaná existencia naliehavého právneho záujmu v čase rozhodovania súdu vedie k zamietnutiu určovacího návrhu.

13. Existencia naliehavého právneho záujmu je nevyhnutnou podmienkou toho, aby bolo súdu umožnené v rozsudku o veci meritórne rozhodnúť. Naliehavý právny záujem musí existovať aj v dobe, keď súd vyhlasuje rozsudok o veci. Žalobca má právny záujem na tomto určení, ak by bez tohto určenia bolo jeho právo, alebo právny záujem, na ktorom sa zúčastňuje, ohrozený, alebo ak by sa jeho právne postavenie stalo neistým. Naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu (napr. § 711 ods. 6 OZ).

14. Podmienkou rozhodovania súdu o žalobe o určenie právnej skutočnosti podľa písm. d / cit. ust. je, že vyplýva z osobitného predpisu.

15. Z dôvodovej správy k cit. ust CSP vyplýva : „ Úplne nová koncepcia je zakotvená v písm. c) a d), kde sa rozlišuje klasická určovací žaloba a žaloba o určení inej právnej skutočnosti podľa písmena d). Záujmom zákonodarcu bolo vylúčiť všetky nepotrebné a nezmyselné žaloby o určenie neplatnosti/ platnosti právnych úkonov a iných právnych skutočností, ktoré vyvolávajú ďalšie spory a míňajú sa účelu žaloby určovacej. Medzi osobitné predpisy podľa písm. d) patria napríklad Zákonník práce, zákon o dobrovoľných dražbách a pod.. „

16. Na základe vyššie uvedeného a zistených skutočností súd dospel k záveru, že žalobkyňa nesplnila podmienky, aby súd meritórne rozhodol o ňou uplatnenom nároku a to s poukazom na cit. ust. § 137

písm. c) a d) CSP. Ako je vyššie uvedené určovací žaloba má predovšetkým preventívnu povahu a môže prichádzať do úvahy iba tam, kde by vytvorila pevný právny základ pre právne vzťahy účastníkov sporu a predišla by prípadným ďalším žalobám na plnenie, alebo tam, kde žaloba na plnenie nerieši, ani nemôže riešiť celý obsah a dosah sporného právneho vzťahu alebo práva. V tomto prípade je súd názoru, že vždy prichádza k úvahe žaloba na plnenie zo strany veriteľa (či už zo zmluvy, či neplatného právneho úkonu - bezdôvodné obohatenie), resp. v prípade, ak by žalobkyňa dlh plnila nad rámec napr. poskytnutej istiny a mala by za to, že úver je bezúročný a bez poplatkov, tak by pripadala k úvahe žaloba o vydanie bezdôvodného obohatenia plnením bez právneho dôvodu. Teda táto žaloba nerieši právne vzťahy medzi stranami sporu do budúca a nepredíde prípadným ďalším žalobám medzi stranami sporu o plnenie. V tomto prípade má prednosť žaloba na plnenie, kde si otázku platnosti zmluvy, či jednotlivých dojednaní vrátane zistenia, či zmluva obsahuje všetky zákonom požadované náležitosti (aj podľa zák. č. 129/2010 Z.z.) súd musí vyriešiť ako otázku predbežnú. Rozhodovanie súdu o takejto otázke navyš nevyplýva ani z osobitého predpisu. Preto súd žalobu zamietol pre nesplnenie podmienok uvedených v ust. § 137 CSP.

17. Na záver súd dodáva, že po vyhlásení rozhodnutia vo veci zistil, že na tunajšom súde je vedené súdne konanie pod sp. zn. 5C/8/2016 vo veci žalobcu Consumer Finance Holding, a.s. (pozn. v tomto konaní žalovaný) proti žalovanej Y. Ž. pozn. (pozn. v tomto konaní žalobkyňa) o zaplatenie sumy 1.012,97 eur s prísl. z dôvodu porušenia povinnosti zaplatiť pôžičku riadne a včas vyplývajúcej zo zmluvy o poskytnutí bezúčelovej pôžičky zo dňa 23.7.2012, č. XXXXXXXX (teda totožnej zmluvy, ktorej určenia neplatnosti zmluvných dojednaní a určenia bezpoplatkovosti a bezúročnosti sa žalobkyňa domáha v tomto konaní, kde si tieto otázky musí súd vyriešiť ako otázky predbežné, t.j v konaní sp. zn. 5C/8/2016). Strany sporu o uvedenom konaní mali vedomosť (žalovaná Y. Ž. sa k veci vyjadrovala písomne). Aj uvedené svedčí v prospech záveru súdu vyššie udávanom.

18. O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 255 odsek 1 C.s.p. tak, že ich náhradu priznal úspešnému žalovanému v plnom rozsahu, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením postupom podľa § 262 ods. 2 C.s.p..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresný súd Bardejov v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia.

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje,
- e) podpis,
- f) spisová značka tohto konania (§ 127 ods. 1 C.s.p.).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie odvolania na trovy toho, kto odvolanie podal.

Ak žalovaný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona číslo 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.